

מדינת ישראל

ועדות המשמעת – משרד הבריאות בירושלים

תיק בד"מ 1/3/24

תאריך: 9.6.2024

ועדת משמעת לפי סעיף 44 (א) לפקודת הרופאים [נוסח חדש], תשל"ז - 1976

ד"ר פאולה רושקה – יושבת ראש, נציגת המנהל הכללי
 פרופ' חוה טבנקין – נציגת הסתדרות הרופאים
 עו"ד רות הורן – נציגת היועצת המשפטית לממשלה

הקובל: המשנה למנהל הכללי משרד הבריאות

באמצעות עו"ד תומר דגני חנית

נגד

הנקבל: פרופ' ארדון רובינשטיין,

באמצעות עורך דין ירון גיגי

yarongigi.adv@gmail.com
דין וחשבון

1. הקובלנה –

כנגד פרופ' ארדון רובינשטיין, רופא מורשה בעל רישיון מספר 9963 (להלן – הנקבל), הוגשה קובלנה מיום 11.3.2024, במסגרת הסדר בין הצדדים, לפיו הוסכם שהנקבל יודה בנטען בקובלנה והצדדים יטענו לאמצעי משמעת מוסכם של נזיפה. הקובלנה מייחסת לנקבל התנהגות שאינה הולמת רופא לפי סעיף 41(1) לפקודת הרופאים [נוסח חדש], תשל"ז-1976.

בקובלנה נטען כי:

להסדר בין הצדדים בהליך זה קדם הסדר מותנה שנערך בין פרקליטות מחוז תל-אביב (פלילי), במסגרתו הודה הנקבל כי ביום 30.9.2021, במהלך ובסמוך לתאונת אופניים-באופניים, הוא תקף קטין יליד שנת 2006 (להלן – הקטין), וגרם לו לחבלה כאשר היכה אותו באמצעות אגרופו בפניו.

עוד נטעו בקובלנה כי: "כתוצאה מהתקיפה נגרמה לקטין חבלה באפו, באופן של סטיית גשר האף לימין, עם רגישות ונפיחות מקומית לרבות דימום, והפרעה במעבר האוויר האפי, המטומה, ליד עינו השמאלית וסחרחורת. לאחר הבדיקות שוחרר הקטין מבית החולים ונדרש להגיע לביקורת נוספת-בוצעה לו רדוקציה של העבר באף, כאשר המשיך לסבול מכאבים בפניו."

במסגרת ההסדר בין הצדדים, הוסכמו עובדות כדלקמן:
הנקבל לא היה מודע לכך שמדובר בקטין;
לא היתה לנקבל כוונה מוקדמת לתקוף את הקטין;
קיימים מסמכים רפואיים המלמדים על כך שלקטין נגרמה סטיית גשר האף באירוע
אחר שאירע עוד לפי האירוע מושא הקובלנה;
כאמור בהסדר המותנה, הקטין עזב מידית את הזירה לאחר שמסר פרטים שהתבררו
בהמשך ככוזבים.

2. ההסדר שבין הפרקליטות לבין הנקבל -

לקובלנה צורף כתב אישום וכן הסדר מותנה, מיום 30.7.2023, שנערך בין פרקליטות
מחוז ת"א (פלילי) לבין הנקבל. במסגרת ההסדר עם הפרקליטות הנקבל נטל על עצמו
לקיים מספר פעולות ובהן:
לכתוב מכתב התנצלות לקטין, לשלם לקטין פיצוי כספי, לשלם סכום של 2,000.00 ₪
לאוצר המדינה, ולחתום על התחייבות להימנע מעבירת אלימות מכל סוג, לתקופה של
שישה חודשים. עוד צויין שם שהנקבל יודע שהעתק ההסכם עם הפרקליטות יועבר
לאגף המשמעת במשרד הבריאות, "אשר יפעל על-פי דין ובהתאם לשיקול דעתו".

על הרקע לאירוע צויין בהסדר המותנה, בין היתר, כדלקמן:
ביום 30.9.2021 הנקבל רכב על אופניו על מדרכה, כאשר במקביל לכך רכב הקטין על
אופניים חשמליים, על הכביש, בדרכו לבית הספר. בסמוך למקום שבו רכב הנקבל על
אופניו, עברה משאית, הנקבל ירד עם אופניו מהמדרכה לכביש והוא והקטין התנגשו
זה בזה, נפלו מאופניהם והנקבל נחבל ברגליו, בידו ובכתפו. הקטין קם, ניגש לסייע
לנקבל ושאל לשלומם, הנקבל צעק על הקטין וגידף אותו וגם אנשים נוספים שנכחו
במקום, צעקו על הקטין.
לבקשת הנקבל, הקטין מסר לו את פרטיו, שבהמשך התבררו ככוזבים, עלה אופניו
והתכוון להמשיך בנסיעה לבית הספר.
בשלב זה הנקבל עצר את אופניו של המתלונן, ותקף אותו על ידי כך שהיכה אותו במכת
אגרוף בפניו וגרם לו חבלה באופן של סטיית גשר האף לימין, עם רגישות ונפיחות
מקומית לרבות דימום והפרעה במעבר האוויר האפי, המטומה, ליד עינו השמאלית
וסחרחורת. הקטין שוחרר לביתו מבית החולים, לאחר בדיקות, ונדרש להגיע לביקורת
נוספת, כאשר המשיך לסבול מכאבים בפניו.

זה המקום לציין כי לשאלת הוועדה לגבי ספק העולה מהאמור בקובלנה לעניין סטיית
גשר האף של הקטין בעקבות המכה, השיב ב"כ הקובל כך: "המציאות היא שנגרמה
כתוצאה מהאגרוף באף איזו שהיא סטייה, הייתה גם סטייה קודם".

3. הוועדה והליך הדיון בקובלנה -

אנו הח"מ מוננו, ביום 1.4.2024, לשמש כחברים בוועדה שתדון בקובלנה לפי סעיף 41
לפקודת הרופאים [נוסח חדש], תשל"ז – 1976.
הדיון בקובלנה התקיים ביום 1.5.2024 בנוכחות הנקבל ובאי כוח הצדדים.
הנקבל הודה במיוחס לו בקובלנה. בהסתמך על הודאת הנקבל מצאנו לנכון להמליץ על
הרשעתו בעבירת המשמעת המיוחסת לו בקובלנה, דהיינו: התנהגות שאינה הולמת
רופא לפי סעיף 41(1) לפקודת הרופאים.
הצדדים טענו לעניין אמצעי המשמעת הראוי בנסיבות העניין, כשהם מבקשים שהוועדה
תאמץ את ההסדר שבין הקובל והנקבל ותטיל על הנקבל אמצעי משמעת של נזיפה.

4. טענות הצדדים לעניין אמצעי המשמעת -

(א) טענות ב"כ הקובל -

אף שתקיפת הקטין באגרוף בפניו הוא אירוע חמור, במקרה זה ראוי להסתפק באמצעי
משמעת של נזיפה, בהתחשב בנתונים לקולא ובהם: העובדה שהנקבל הודה במעשיו,
קיים את חובותיו בהתאם להסדר שנערך בינו לבין הפרקליטות, מה גם שמדובר באדם
מאוד מבוגר המשמש כרופא במשך שנים רבות, וזו לו פעם ראשונה שמוגשת כנגדו
קובלנה.

(ב) טענות ב"כ הנקבל -

כי אמצעי המשמעת הראוי בנסיבות העניין יהיה נזיפה.

ב"כ הנקבל עמדה על אלה :

- (1) שורה ארוכה של תפקידים שבהם הנקבל שימש וכאלה שבהם הוא משמש כיום, ובהם בין היתר, היותו פרופסור מן המניין באוניברסיטה העברית ומרצה בבית הספר לרפואה; הנקבל שימש כראש היחידה למחלות מטבוליות ועמד בראש מחלקה פנימית במרכז הרפואי בתל אביב, הוא ניהל מחלקה פנימית בבית החולים הלל יפה בחדרה, הוא משמש כמזכיר וגזבר של האגודה הישראלית לסוכרת, מארגן את הכנס המדעי השנתי בנושא זה, והוא נשיא, מזכיר וגזבר של החברה הישראלית למחקר בעניין טיפול בטרשת עורקים, משמש כיושב ראש של ארגון רופאי תל אביב, חבר המועצה הלאומית למניעת מחלות לב ומנהל מרפאת סוכרת לפליטים בתחנה המרכזית, שאותה הקים לפני ארבע עשרה שנים ועובד בה עד היום ואף קיבל על יוזמה זו אות יקיר תל אביב.
- (2) אף שלנקבל מלאו 80 הוא עדיין פעיל כרופא, ובכל כחמישים שנות עבודתו הוא לא עבר עבירה כלשהי, משמעתית או פלילית.
- (3) הנקבל נטל אחריות למעשיו הן בהליך זה והן במסגרת ההליך הפלילי, והוא כבר "שילם" על המעשה נשוא הליך זה בהתאם למוסכם בהסדר עם הפרקליטות. עצם העובדה שהפרקליטות הגיעה להסדר מותנה עם הנקבל, אף שמדובר בעבירה של גרימת חבלה, אשר ככלל הפרקליטות לא נוטה להגיע להסדר מותנה לגביה, מלמדת על כך שגם בעיני הפרקליטות סברה שיש לנהוג במקרה זה לקולא.
- (4) הקטין רכב על אפניים חשמליות ללא קסדה, כשהוא מפר את החוק, לנקבל נגרמו חבלות בהתנגשות עם הקטין, לרבות קרע בכתף, והוא היה במצב של הלם.
- (5) אנשים שנכחו באירוע "צעקו" על הקטין.
- (6) יש לגלות כלפי הנקבל מידה של סלחנות, בהתחשב בכך שקדם להליך זה הליך פלילי, ולאור המשמעות שיש להליכים כאמור על אדם בגילו ובמעמדו גם על רקע שנות עבודתו הרבות ללא שנפל בו רבב, כשהוא מביא תועלת רבה למדינה, ולעולם הרפואה.

5. דיון והמלצה -

ההתנהגות האלימה שהנקבל הודה בה, חמורה, ולא ניתן ליישב בינה לבין היותו רופא.

איננו סבורים, כטענת ב"כ הנקבל, שהעובדה שהקטין מסר פרטים, שבדיעבד התבררו כשקריים, כדי להמעיט מחומרת התנהגותו של הנקבל. כך גם איננו סבורים שהעובדה שהנקבל עבר עבירת תנועה כאשר רכב על סיינפוא חשמליות ללא קסדה, כדי להצדיק את התנהגותו של הנקבל.

מהעובדות שפורטו בקובלנה, בהסדר שבין הנקבל והפרקליטות ובכתב האישום שצורפו לקובלנה, לא ניתן ללמוד מה הביא את הנקבל לחבוט בפניו של הקטין. גם אם נניח שהנקבל היה מאוד נסער ואף סבל מכאב כתוצאה מהפגיעה בכתפו ובידו, ההתנהגות שהנקבל נקט בה לא מתיישבת עם המצופה ממי שניתן לו רישיון לעסוק ברפואה, לרבות היכולת לשלוט בתגובתיו ולנהוג בקור רוח ובשיקול דעת גם במצבים חריגים. התנהגות כגון זו של הנקבל, יש בה כדי לפגוע באמון הציבור ברופאים.

ב"כ הנקבל טענה גם שיש לתת את הדעת לכך שמדובר באירוע שאינו קשור לעיסוקו של הנקבל כרופא. איננו סבורים כך. נזכיר את שכבר נפסק בפרשת דימנט¹ כי האמור בסעיף 41(1) לפקודה לא מתייחס אך ורק לעיסוקו של הרופא במקצועו "וכי גם התנהגות פסולה או בלתי מוסרית בתחומים אחרים עשויה, במקרים מסוימים, להיחשב להתנהגות, שאינה הולמת רופא מורשה"². לעניין זה התייחס בית המשפט גם בפרשת מאלק ח'טיב²

בבואנו לשקול מהו אמצעי המשמעת הראוי בנסיבות העניין, נתנו דעתנו גם לאלה :

עברו הנקי של הנקבל במהלך השנים הרבות שהוא משמש בהן כרופא, ואת פועלו למען הציבור במקביל לתפקידים המשמעותיים הרבים שהנקבל מילא בעבודתו המקצועית. עוד נתנו דעתנו לכך שהנקבל הכיר בחומרת התנהלותו, הוא הודה במיוחס לו הן בהליך הפלילי והן בהליך זה, נטל אחריות למעשיו וכחלק

¹ ע.א. 224/79 יעקב דימנט נ' שר הבריאות, פ"ד לה(2), 242

² עב"י 16811-08-22 מאלק ח'טיב נ' , 2.11.2022

מההתחייבויות שנטל על עצמו במסגרת ההסדר עם הפרקליטות, שילם לקטין פיצוי והתנצל בפניו.

6. בסיכום – לאור כל האמור לעיל אנו ממליצים לאמץ את ההסדר בין הצדדים וכי אמצעי המשמעת שיוטל על הנקבל יהיה נזיפה.

פרופ' חוה טבנקין
נציג הסתדרות
הרופאים

רותי הורן, עו"ד
נציגת היועץ המשפטי
לממשלה

ד"ר פאולה רושקה
יו"ר הוועדה